

har ført frem mod de Medlemmer, der ikke slutte sig til Flertallets Forslag. Jeg vil kun gøre den Bemærkning, at Ordføreren for Mindretallet (P. G. C. Jensen) i Gaar forment, at de 23 Gange Tienden vilde være rigelig Afløsning for den, og begrundede dette ogsaa dermed, at vi i sin Tid have faaet en Del Oplysninger omkring fra forskellige Herredskontorer om, hvilke Tiender der vare indkøbte, og til hvilken Pris de vare betalte. Jeg tror ikke, vi kunne lægge de Salgspriser og Købepriser til Grund og sige, at hvad der blev betalt den Gang, ogsaa kan være passende nu, thi man kan ikke nu komme paa det rene med, hvad der har været Aarsag til disse Omsætninger, og det maatte man først kende, thi deraf afhænger jo for en stor Del Prisen. Naar man derimod ser hen til, hvad der er betalt for Tienden efter Loven af 8. Maj 1894, saa se vi, at de Priser ere betydelig højere end dem, der ere betalte under de private Handeler, der ere foregaaede tidligere. Det er jo saa nær op til de 25, ja, der er jo endog dem, der have betalt mere end 25. Jeg tror, jeg ikke husker fejl, naar jeg siger, at daværende Kultusminister Sthyr i sin Tid endogsaa forlangte op til 28 til Afløsning af Præstetiende. Dette var naturligvis begrundet i, at der den Gang var en meget lav Rente, og som Følge deraf maatte der betales saa meget mere for at komme op til den Pris, der var nødvendig, for at Renten kunde komme til at svære til det, som den aarlige Tiende indbragte. Jeg synes i det hele taget, at man, naar man gaar til en tvungen Afløsning, skal være meget varsom med at bestemme, hvad Tienden er værd. Nu troede jeg oprigtig talt, at det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensteen) var enig deri, at 23 var tilstrækkeligt, men i Gaar fik vi jo oplyst, at det var langt fra, at han mente dette. Han mente endogsaa, at 25 var for lidt. Naar det kommer dertil, at man skal bestemme, hvor stor den Sum skal være, som skal betales for Tienden, gør man rettest i at lægge den Multiplikator til Grund, der ganget med 4 giver det Beløb, som man skal have ud.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andersen) kunde stemme for Mindretallets Forslag, men mente, at det endda gav for meget, og kunde være tilbøjelig til at gaa til noget meget mindre, idet det ærede Medlem endogsaa udtalte, at Venstre i sin Tid skulde have vedtaget noget som, at 18 Gange et Aars Tiende

wilde være tilstrækkelig Erstatning for Tienden. Jeg tror, at det ærede Medlem her tager storlig fejl, Venstre har aldrig stemt for 18 Gange. Det kan gerne være, at der i sin Tid har været Forslag fremme i saa Henseende, men at det har vundet fuldkommen Tilslutning hos Venstre, tror jeg knapt. Det, der var interessant for mig var, at det ærede 6te kongevalgte Medlem og det 5te Medlem for 1ste Kreds her gik op i en højere Enhed og begge kaldte det et Rov, at man her foreslaar, at Staten skal yde et Tilskud.

Med disse Ord skal jeg slutte. — Jeg tager saa i Henhold til den Anmodning, der kom fra den højtærede Landbrugsminister, Ændringsforslagene under Nr. 28 og 29 tilbage under den Motivering, som Landbrugsministeren har givet.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 28 — 29 ere tagne tilbage. Hvis ingen ønsker at optage dem, ere de bortfaldne. (Op-hold). De ere da bortfaldne.

Andersen: Jeg vil kun over for den ærede Ordførers Bemærkning om, at Venstre ikke tidligere skal have haft det af mig omtalte Standpunkt at søge Tienden afløst med 18 Gange dens aarlige Beløb, sige, at Venstre har under alle Omstændigheder indbragt Forslag derom, og saa maa man vel være berettiget til at tro, at det i alt Fald, da dette Forslag var fremme, var Venstres Standpunkt i dette Spørgsmaal.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *P. G. C. Jensen, Juul-Rysensteen, Pagh* og *Tolderlund* (se Tillæg B., Sp. 1852) *forkastedes* med 34 Stemmer mod 19.

Formanden: Som Følge af denne Afstemning bortfalder sidste Del af Forslaget under Nr. 42, nemlig dette Ændringsforslag med Undtagelse af 1ste Stykke. Over det nævnte Ændringsforslag maa altsaa foretages delt Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 2 til § 1 af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1853) *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 1 af *Dalsgaard* (se Tillæg B., Sp. 1853) var *taget tilbage*.